

Pokud zemský výbor setrvává v těchto mezích, jichž překročení stížnost ostatně ani nevytýká, není možno viniti jej z nezákonného zásahu do práva okresu na seburčení.

Není tedy možno viděti takový zásah v tom, že zemský správní výbor shledav úvěrní operaci okresní správní komisí zamýšlenou za nepřipustnou s hlediska hospodářských zájmů okresu, odepřel žádané schválení okresní zápůjčky v částce 63.000 K. Přímého rozkazu zvýšiti přírážku okresu, kterýž by právo okresu na seburčení zkračoval, nelze však v naříkaném rozhodnutí naléztí.

Okresní správní komisi není bráněno od zvýšení okresní přírážky upustiti, je-li možno potřebu okresní zmenšiti nebo úhradu opatřiti jiným přípustným způsobem. Není-li však ať z právních, ať z hospodářských důvodů takovéto možnosti, pak ovšem nelze se vyhnouti přiměřenému zvýšení přírážky okresní. Nutnost tato jest však způsobena danými právními závazky a hospodářskými poměry okresu, nikoli však rozkazem zemského výboru.

Ježto tedy v naříkaném rozhodnutí nebylo lze shledati v žádném směru nezákonného zásahu do práva seburčení okresu jáchymovského, bylo nutno stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 812.

Z a b í r á n í b y t ů: Osoba, které obec hodlá pronajati zabraný byt, ba ani nájemce takového bytu nemá podle § 2 zák. o správ. soudě nároku před nejvyšším správním soudem stíhatelného, aby obec neužila svého práva vzdáti se zabraného bytu.

(Nález ze dne 15. dubna 1921 č. 4461.)

P r e j u d i k a t u r a: usnesení č. LI.

V ě c: MUDr. Jaromír F. v Brně proti společnému bytovému úřadu v Brně o zrušení zabrání bytu.

V ý r o k: Stížnost odmítá se pro nepřipustnost.

D ů v o d y: U společného bytového úřadu v Brně byla podána žádost Marie D., Josefa S. a Pavla K., aby bylo zrušeno zabrání bytu S—ova, vyřknuté výměrem z 5. listopadu 1920 a schválena záměna brněnského bytu S—ova za vinohradský byt K—ův. Příznivé vyřízení této žádosti doručeno také stěžovateli, jemuž byl byt S—ův dříve »přidělen«

Jednaje o stížnosti jeho, zkoumal nejvyšší správní soud především otázku, je-li stěžovatel dle zákona legitimován ke stížnosti této.

Dle § 2 zák. o správ. soudě ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876, jenž dle § 2 zákona z 2. listopadu 1918 č. 3 sb. z. a n. platí i pro řízení před nejvyšším správním soudem, může stížnost býti podána stranou, která tvrdí, že jí bylo nezákonným rozhodnutím neb opatřením úřadu správního ublíženo v jejích právech.

Jest proto zkoumati otázku, mohl-li stěžovatel tím, že žalovaný úřad ve svém zabíracím nálezu z 5. listopadu 1920 vyřkl, že byt S—ovi za-

braný hodlá pronajmouti stěžovateli, nabýti subjektivního nároku před nejvyšším správním soudem stíhatelného.

Právní účinek záboru jeví se v tom, že s jedné strany zabráním bytu neb místnosti pozbývají dle § 10 zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. vlastní domů i majitel bytu práva, by volně nakládali zabranými byty a místnostmi, a nájemní smlouvy o nich zrušují se dnem, kdy projde lhůta k vyklizení, a že s druhé strany dle § 13 obec nabývá práva zabrané byty a místnosti pronajmouti.

Dle § 16 cit. zákona má obec (společný bytový úřad) právo kdykoliv se vzdáti zabraného bytu, o čemž dle § 16, druhého odst. musí zpravit majetníka domu nebo podpronajmatele, nikoliv však nájemníka neb podnájemníka.

Žalovaný úřad, zrušiv zábor bytu S—ova, použil jen svého práva vzdáti se zabraného bytu. Toto vzdání může projevit svůj účinek jen u osob, jichž právo bylo zábohem omezeno a má proto jen vlastní domů neb majitel bytu postavení strany v řízení, v němž jde o vzdání se záboru po rozumu § 16, odst. 1., a tím vysvětluje se i předpis § 16, odst. 2., koho o zrušení záboru jest vyrozuměti.

§§ 13 a násl. bytového zákona mluví jen o pronájmu zabraných místností, neznačí jiného opatření, neznačí zejména žádného přidělu. Pokud obec zabraný byt nepronajala, nenabývá ten, jehož obec oznámí majiteli zabraného bytu jako budoucího nájemce, ať oznámení to stane se slovy, že obec hodlá pronajmouti neb že přiděluje byt určité osobě, žádného práva, ani když i jemu úmysl ten byl oznámen.

Teprve tím, že osoba obcí za budoucího nájemce označená byt od obce skutečně najme, vstupuje osoba tato k obci v poměr ryze soukromoprávní.

Ani nájemce nemá tedy podle § 2 zák. o správ. soudě nároku před nejvyšším správním soudem stíhatelného, by obec neužila svého práva vzdáti se zabraného bytu, které jí §em 16 jest vyhraženo, tím méně ovšem ten, kdo byt neměl ještě najatý.

V příčině té setrval nejvyšší správní soud na náhledu již v zdejším usnesení ze dne 2. prosince 1920 čís. 11019 (Boh. LI) vysloveném, na kteréž se dle § 44 jednacího řádu poukazuje.

Bylo proto stížnost odmítnouti.

Č. 813.

Volební řád do obcí: * Osmidenní lhůtu k podání žádosti, aby se volba konala podle zásady poměrného zastoupení dle § 19 zák. ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n., čítati jest za platnosti zákona z 19. prosince 1919 č. 663 sb. z. a n. ode dne, kdy byla v obci vyvěšena vyhláška o roze-psání volby.

(Nález ze dne 16. dubna 1921 č. 893.)

Věc: Josef T. v Božeticích proti reklamační komisi při okresní správě politické v Klatovech o způsobu volení do obecního zastupitelstva.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.